

[Per Hækkerup.]

regeringspartierne forkastede den rigtige økonomiske politik. Jeg ville ærlig talt være lidt flov ved at bryste mig af det. (*Finansministeren* [Poul Møller]: Obligationsrenten!). Det er fuldstændig rigtigt, og det bliver spændende at se, om Nationalbanken føler så megen tillid til den ændring, der er sket med obligationsrenten, at Nationalbanken tør foretage blot en nedsættelse til det, diskontoen var før den 15. december. Hvis hr. Poul Møller læser aviserne ...

Formanden: Finansministeren.

Per Hækkerup: Ja, har man ikke lov til at bruge finansministerens navn, hr. Poul Møller? Ja, jeg ville gerne være helt sikker på, at jeg overholder forretningsordenen. Jeg går ud fra, at finansministeren læser aviserne. Gør han det, vil finansministeren have set i dag, at der bl. a. er et referat af en generalforsamling, der blev holdt i går, og hvor en af vore fremtrædende erhvervsfolk, hr. Peter Heering, gav udtryk for den tvivl, man kan nære til holdbarheden i det fald i obligationskurserne ... (*Finansministeren* [Poul Møller]: Stigning!)... den stigning i obligationskurserne og det fald i renten, der er indtruffet. Jeg skal ikke kunne afgøre, om hr. Peter Heerings vurdering er rigtig, men jeg synes, det er interessant, at en fremtrædende erhvervsmand anlægger sådanne betragtninger.

Jeg vil gerne sige til slut én sætning, som jeg egentlig havde i mit manuskript i første omgang. Det er den sætning, at hvis regeringen vil føre en økonomisk politik, som tager hensyn til alle, men først og fremmest til de befolkningsgrupper, som er økonomisk dårligt stillede, så kan regeringen komme i samarbejde med os, men hvis man vil føre en politik efter de hensigter, som jeg har set udtrykt både af statsministeren og af landbrugsministeren, og efter det, som regeringen faktisk har gjort i de fire måneder, den har været ved magten, nemlig en lønmodtagerfjendtlig politik, så vil man komme til

at opleve en meget skarp opposition fra vor side.

Haunstrup Clemmensen: Må jeg først lige sige, at jeg forstår, at fru Lis Groes tog meget tungt på en lille sidebemærkning i mit første indlæg. For at forebygge enhver misforståelse, eller generelt, som hr. Henry Christensen sagde det før, enhver mytedannelse, vil jeg gerne sige, at jeg naturligvis har stor respekt for samtlige folketingets kvindelige medlemmer. Jeg vil gerne føje til, at hvis fru Lis Groes havde hørt nøje efter, hvad jeg sagde, ville hun vide, at jeg netop beklagede, at der var så få kvindelige medlemmer i den socialdemokratiske gruppe. Det havde jeg næppe gjort, hvis jeg ikke havde respekt for dem.

Må jeg dernæst sige til hr. Per Hækkerup, at jeg forstod, at hovedangrebsfladen mod regeringspartierne var lønmodtagerfjendtlighed. Nu er hr. Per Hækkerup jo ikke sart i sin måde at udtrykke tingene på, det bliver sagt klart og skarpt. Jeg beder hr. Per Hækkerup om at erindre, at de tre regeringspartier ved valget i januar i år opnåede nøjagtigt 1.538.000 stemmer, altså havde over halvanden million vægere. Derfor spørger jeg, om det egentlig har sandsynligheden for sig, at disse regeringspartier ligefrem skulle gennemføre en lønmodtagerfjendtlig politik, om man tror, at så stor en del af den danske befolkning har så ringe en dømmekraft, at de på den måde lader sig vildlede i så stor en udstrækning? Jeg synes også, man savnede beviserne for det, der her var tale om. Man har vist stort set kun henvist til skibsfartsstrejken og problemerne vedrørende lovforslaget i forbindelse hermed. Jeg går ud fra, at når socialdemokratiske regeringer tog initiativ f. eks. til at standse en radiotelegrafiststrejke, var det lønmodtagervenlighed; når det derimod gøres af de nuværende regeringspartier ved mægling, er det ikke lønmodtagervenligt, så bliver det betegnet som lønmodtagerfjendtlighed.

Jeg ville også gerne spørge hr. Per Hækkerup, om det dog ikke har sandsyn-